ଆଦର୍ଶ ଶିଶୁ

ଶ୍ରୀମା

ଆଦର୍ଶ ଶିଶୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶ୍ରୀମା'ଙ୍କର କେତୋଟି ବାଣୀ

ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ : ଶ୍ରୀ ମହେନ୍ଦ୍ର ମୋହନ ମହାନ୍ତି,
ଶ୍ରୀ ଲଳିତ ମୋହନ ଘୋଷ, ଶ୍ରୀ ନିରଂଜନ ନାୟକ

Adarsha Shishu (Oriya)
Translation of 'Ideal Child' by The Mother

22nd Impression : 2009

© Sri Aurobindo Ashram Trust, 1990

Price Rs. 5/-

ISBN 978-81-7058-723-1

Published by Navajyoti Karyalaya,
A unit of Sri Aurobindo Ashram, Publication Department,
Pondicherry - 605002

Printed at Sri Aurobindo Ashram Press, Pondicherry
PRINTED IN INDIA

ଆଦର୍ଶ ଶିଶୁ

ଶିଶୁମାନେ ସବୁ ସମୟରେ ମନେ ରଖିବେ

ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅକପଟ ହେବା ଉଚିତ ।

ସତ୍ୟର ଜୟ ଶେଷରେ ନିଶ୍ଚୟ ।

ଯଦି ସିଦ୍ଧି ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ଥାଏ, ତେବେ ଅବିରାମ କ୍ରମୋନ୍ନତି ହୋଇପାରେ ।

ଆଦର୍ଶ ଶିଶୁ

ହେବ ଥଣ୍ଡା ମିଜାଜ୍‌ର

ସେ କେବେହେଁ ରାଗେ ନାହିଁ, ଘଟନାର ଧାରା ଯଦି ତା'ର ବିରୋଧୀ ହୁଏ କିଂବା ବିଚାରର ଫଳାଫଳ ଯଦି ତା'ର ସପକ୍ଷରେ ବି ନ ହୁଏ ।

ହେବ ଉଚିତକର୍ମା

ଯାହା ସେ କରେ, ତାହା କରେ ଯଥାସାଧ ଭଲ ଭାବରେ, ଦେଖେ ଯଦି ପରାଜୟ ନିଶ୍ଚିତ ତେବେ ବି ଠିକ୍ ସେହି ଏକ ଭାବରେ କରିଯାଏ । ସେ ଭାବେ ସିଧା, କାମ କରେ ସିଧା ।

ହେବ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ

ସତ୍ୟ କଥା କହିବାକୁ ସେ କେବେହେଁ ଭୟ କରେ ନାହିଁ — ଫଳ ଯାହା ବି ହେଉ ।

ହେବ ଧୈର୍ଯ୍ୟଶୀଳ

ସେ କେବେହେଁ ହତାଶ ହୁଏ ନାହିଁ, ଚେଷ୍ଟାର ଫଳ ନିମିତ୍ତ ଯଦିଓ ତାକୁ ଦୀର୍ଘକାଳ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ହୁଏ ।

ହେବ ସହନଶୀଳ

ସେ ବିନା ପ୍ରତିବାଦ ବା ଆପତ୍ତିରେ ଅବଶ୍ୟମ୍ଭାବୀ ବାଧାବିଘ୍ନ ଓ ଦୁଃଖକଷ୍ଟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଏ ।

ହେବ ଅଧ୍ୟବସାୟୀ

ସମୟ ଯେତେ ଲାଗିଲେ ମଧ୍ୟ ଚେଷ୍ଟାରେ କେବେହେଁ ତା'ର ଶୈଥିଲ୍ୟ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ହେବ ସମଭାବାପନ୍ନ

ଜୟ, ପରାଜୟ ଉଭୟରେ ସେ ସର୍ବଦା ରଖେ ସମଭାବ ।

ହେବ ସାହସୀ

ବହୁ ପରାଜୟର ଭିତର ଦେଇ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିଲେ ସୁଦ୍ଧା ବରାବର ସେ ଲଢ଼ାଇ କରିଚାଲେ ଶେଷ ଜୟ ନିମିତ୍ତ ।

ହେବ ସଦାପ୍ରଫୁଲ୍ଲ

ସକଳ ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ସେ ହାସ୍ୟମୁଖ ଓ ପ୍ରସନ୍ନ ଚିତ୍ତ ବଜାୟ ରଖିବାକୁ ଜାଣେ ।

ହେବ ବିନମ୍ର

ନିଜର ସଫଳତାରେ ସେ ଗର୍ବିତ ହୋଇଉଠେ ନାହିଁ, ମନେ କରେ ନାହିଁ ସାଙ୍ଗସାଥୀମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ସେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ହେବ ଉଦାର

ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଗୁଣର ଆଦର କରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସଫଳତା ସକାଶେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସର୍ବଦାହିଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଏ ।

ହେବ ନିରପେକ୍ଷ, ନିୟମନିଷ୍ଠ

ସର୍ବଦା ସେ ନିୟମାନୁବର୍ତ୍ତୀ ଏବଂ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ହୁଏ ।

ଆଦର୍ଶ ଶିଶୁ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଥିବା ସମୟରେ ପାଠକୁ ଓ ଖେଳପଡ଼ିଆରେ ଥିବା ସମୟରେ ଖେଳକୁ ଉପଭୋଗ କରେ ।

ଖାଇବା ସମୟରେ ଭୋଜନକୁ ଓ ଶୋଇବା ସମୟରେ ଶୟନକୁ ସେ ଉପଭୋଗ କରେ ।

ତା'ର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ଯେଉଁମାନେ ଆଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେ ସର୍ବଦା ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଥାଏ, ଭଗବାନଙ୍କ କୃପା ଉପରେ ଅଗାଧ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଭଗବାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଗଭୀର ଭକ୍ତି ତା'ର ଥାଏ ।

ଖେଳାଳି ପାଇଁ ନିୟମ

ନିୟମାନୁବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ ।

ନିଜ ସାଥୀ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖ ।

ଥଣ୍ଡା ମିଜାଜ ରଖ ।

ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖ ।

ପରାଜୟରେ ହୃଦୟକୁ ଅଟଳ ରଖ ।

ବିଜୟରେ ଗର୍ବକୁ ଚାପି ରଖ ।

ଏକ ଶାନ୍ତ ଆତ୍ମା, ଶୁଦ୍ଧ ମନ ଓ ସୁସ୍ଥ ଶରୀର ବଜାୟ ରଖ ।

ବାସ୍ ଖେଳଟି ଖେଳ ।

ଉତ୍ତମ ଖେଳାଳି

ହେବ ଶିଷ୍ଟ

ଖେଳ ପଡ଼ିଆରେ ସେ କାହାରି ଭୁଲ୍ ଦେଖି ଥଟ୍ଟା କରେ ନାହିଁ; ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀର ପରାଜୟରେ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲସିତ ହୁଏ

ନାହିଁ; ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁତୁଲ୍ୟ ନୁହେଁ ଅତିଥିତୁଲ୍ୟ ଜ୍ଞାନ କରେ ।

ସ୍କୁଲରେ ସେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ସହପାଠୀ ଓ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତିଶୀଳ ଥାଏ ।

ଜୀବନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସୌଜନ୍ୟ-ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବହାର କରେ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେ ସେହିପରି ଆଚରଣ କରେ ଯେପରି ଆଚରଣ ସେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଆଶା କରେ ।

ହେବ ବିନମ୍ର

ଖେଳ ପଡ଼ିଆରେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଦଳଗତ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ଏପରିକି ଦଳର ସମ୍ମାନ ନିମନ୍ତେ ନିଜର ସମ୍ମାନକୁ ଜଳାଞ୍ଜଳି ଦେଇଥାଏ; ସେ ଏକ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ-ବିଜୟୀ ।

ସ୍କୁଲରେ ସେ ନିଜର ସଫଳତାକୁ ନେଇ ଗର୍ବିତ ହୋଇଉଠେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସହପାଠୀମାନଙ୍କଠାରୁ ନିଜକୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ବୋଲି ବିବେଚନାକରେ ନାହିଁ ।

ଜୀବନରେ ସେ ଯାହା କରିବାକୁ ଯାଏ ସେସମ୍ବନ୍ଧେ ଧେଣ୍ଡୁରା ପିଟି ଗାଇହୁଏ ନାହିଁ କିଂବା ଯାହା ସେ କରିଥାଏ ତାକୁ ନେଇ ଗର୍ବରେ ଫୁଲି ଉଠେ ନାହିଁ ।

ହେବ ଉଦାର

ଖେଳ ପଡ଼ିଆରେ ସେ ତା'ର ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀର ଉତ୍ତମ ଖେଳକୁ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରଶଂସା କରେ ।

ସ୍କୁଲରେ ସେ ଅନ୍ୟର ପ୍ରତିଭାକୁ ଆଦର କରେ ।

ଜୀବନରେ ସେ ପତିତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଉପହାସ କରେ ନାହିଁ ବରଂ ତାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରେ । ତା'ର ନିଜର ମତାମତକୁ ସିଧାସଳଖ ଓ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବାକୁ ସେ କେବେ ଭୟ କରେ ନାହିଁ ।

ହେବ ଉଚିତକର୍ମୀ

ଖେଳ ପଡ଼ିଆରେ ସେ ସମୁଦାୟ ଶକ୍ତି ଖଟାଇ ଖେଳେ; ଏପରିକି ସେ ହାରୁଥିଲେ ବି ଲଢ଼ାଇ କରିଚାଲେ । ସେ ବିରୋଧୀ

ରାୟକୁ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରି ନିଏ, ସେ ଏକ ଉତ୍ତମ ପରାଜୟ ସ୍ୱୀକାରକାରୀ ।

ସ୍କୁଲରେ ସେ ନିଜର କାମ କରେ, ଏପରିକି କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅସଫଳ ହେଲେ ମଧ୍ୟ କାମ କରିଚାଲେ । ତା'ର ସିଧା ଚିନ୍ତା କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଓ ସିଧା କାମ କରିବା ପାଇଁ ସାହସ ଥାଏ ।

ଜୀବନରେ ତା'ର କାର୍ଯ୍ୟଟି ଯେତେ କଠିନ ହେଲେ ବି ସେ ତାହା କରେ । ପରାଜୟକୁ ସେ ସ୍ମିତହାସ୍ୟର ସହ ଗ୍ରହଣ କରେ ଓ ପୁଣି ଚେଷ୍ଟାରେ ଲାଗିଯାଏ ।

ହେବ ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତୀ

ଖେଳ ପଡ଼ିଆରେ ସେ ଖେଳର ନିୟମକୁ ପାଳନ କରେ ।

ସ୍କୁଲରେ ସେ ସମସ୍ତ ବିଧାନକୁ ମାନି ଚଳେ ।

ଜୀବନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେଉଁସବୁ ନିୟମ ସଙ୍ଗତି ବୃଦ୍ଧିରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ସେସବୁକୁ ସେ ସମ୍ମାନ ଦିଏ ।

ହେବ ନିରପେକ୍ଷ

ଖେଳ ପଡ଼ିଆରେ ପ୍ରତିଯୋଗୀ ସହ ସେ ଖୁବ୍ ସଚ୍ଚୋଟତା ଓ ପ୍ରଚଣ୍ଡତା ସହ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରେ; କିନ୍ତୁ ତାହା ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ । ଆଘାତପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀକୁ ସେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ।

ସ୍କୁଲରେ ସେ ନିଜର କିଂବା ତା'ର ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ସମୟ ନଷ୍ଟ କରେ ନାହିଁ । ସେ ସବୁବେଳେ ସଚ୍ଚୋଟ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ।

ଜୀବନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମସ୍ୟାକୁ ସେ ଉଭୟ ଦିଗରୁ ନିରପେକ୍ଷ ଭାବେ ବିଚାର କରେ ।

(A. S. Barns Co.ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ''Introduction to Physical Education'' ପୁସ୍ତକରୁ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ସଂଗୃହୀତ ।)

ଆଶ୍ରମର ବାଳକବାଳିକାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି

ପ୍ରକୃତିର ଗୋଟିଏ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱମୁଖୀ କ୍ରମଗତି ଅଛି; ତାହା ପ୍ରସ୍ତରରୁ ଉଦ୍ଭିଦ, ଉଦ୍ଭିଦରୁ ପଶୁ ଓ ପଶୁରୁ ମନୁଷ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ଚାଲୁଛି । ଆପାତତଃ ଏହି ସୋପାନର ଶେଷ ପାହାଚରେ ମନୁଷ୍ୟ ରହିଛି ବୋଲି ନିଜକୁ ସେ ଏହି ଉନ୍ନତିର ଚରମ ପରିଣାମ ବୋଲି ମନେ କରୁଛି; ଏବଂ ମନେ କରୁଛି ପୃଥିବୀରେ ତା'ଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । ଏହା ତା'ର ଭ୍ରମ । ବାହ୍ୟ ପ୍ରକୃତିରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ପ୍ରାୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପଶୁ, ଗୋଟିଏ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ବାକ୍ୟଶୀଳ ପଶୁ, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେ ପଶୁ — ଶାରୀରିକ ଅଭ୍ୟାସରେ ଏବଂ ପ୍ରବୃତ୍ତିରେ । ନିଃସନ୍ଦେହରେ ପ୍ରକୃତି ଏହି ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିଣାମରେ କୌଣସିମତେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ତାହାର ପ୍ରୟାସ ଏପରି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଗଢ଼ିବା ପାଇଁ ଯାହା ସହିତ ମନୁଷ୍ୟର ପାର୍ଥକ୍ୟ ହେବ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟ ପରି; ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ ଆକାରରେ ରହିବ ମନୁଷ୍ୟ ପରି; କିନ୍ତୁ ତାହାର ଚେତନା

ମନକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି, ଅଜ୍ଞାନର ଦାସତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ବହୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଉଠିଯିବ ।

ମନୁଷ୍ୟ ନିକଟରେ ଏହି ସତ୍ୟ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରିବା ସକାଶେହିଁ ଶ୍ରୀଅରବିନ୍ଦ ପୃଥିବୀରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ । ସେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତିକାଳୀନ ଜୀବ – ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ମାନସ ଚେତନାରେ ରହିଛି; ତେବେ ସେ ଲାଭ କରିପାରେ ଏକ ନୂତନ ଚେତନା, ଋତ-ଚିତ୍, ଗୋଟିଏ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁସମଞ୍ଜସ, ମଙ୍ଗଳମୟ, ସୁନ୍ଦର, ଆନନ୍ଦମୟ ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନୋଦ୍‌ଭାସିତ ଜୀବନ । ଯେତେଦିନ ପୃଥିବୀରେ ସେ ଥିଲେ, ସେତେଦିନ ଏହି ଚେତନାକୁ – ଯାହାର ନାମ ସେ ଦେଇଛନ୍ତି ଅତିମାନସ – ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅନୁଗତମାନଙ୍କୁ ଏହାର ଉପଲବ୍ଧି ନିମିତ୍ତ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାରେ ସେ ସର୍ବଦା ବ୍ୟାପୃତ ଥିଲେ ।

ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଳ୍ପ ବୟସରେ ଆଶ୍ରମକୁ ଆସି ଗୋଟିଏ ମସ୍ତବଡ଼ ସୁବିଧା ପାଇଛ; ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଆଦର୍ଶ ଅନୁଯାୟୀ ଗଢ଼ି ହେବା ସକାଶେ ଏବଂ ଏହିପରି

SRI AUROBINDO
at the age of eleven

THE MOTHER
1950

SRI AUROBINDO
1950

THE MOTHER
at the age of five

ଗୋଟିଏ ନୂତନ ମାନବଜାତିର ପ୍ରତିନିଧି ହେବା ସକାଶେ ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନକ୍ଷମ ଏବଂ ନମନୀୟ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଛ । ପାରିପାର୍ଶ୍ୱିକ ଅବସ୍ଥା ଏବଂ ପ୍ରଭାବ, ଆଦର୍ଶ ଓ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦିଗରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଆଶ୍ରମରେ ଅନୁକୂଳ ବାତାବରଣ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ଅତିମାନସ ଚେତନା ଜାଗ୍ରତ୍ ହୋଇପାରେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହାର ବିଧାନାନୁସାରେ ଗଢ଼ି ହୋଇପାର ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସବୁକିଛି ନିର୍ଭର କରୁଛି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିଷ୍ଠା ଉପରେ । ଆଜ ଯଦି ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍ କେବଳ ମାତ୍ର ଉନ୍ନତ ପଶୁ ହୋଇ ନ ରହିବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଂକଳ୍ପ ଥାଏ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ଯଦି ହୁଏ ଶ୍ରୀଅରବିନ୍ଦଙ୍କର ଅତିମାନସ ଆଦର୍ଶସିଦ୍ଧ ସେହି ନୂତନ ଜାତିର ନୂତନ ମନୁଷ୍ୟ ହେବାକୁ, ନୂତନ ପୃଥିବୀରେ ଏକ ନୂତନ ଏବଂ ଉନ୍ନତତର ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାକୁ, ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟସାଧନର ସକଳ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ସାହାଯ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏଠାରେ ପାଇବ; ଆଶ୍ରମରେ ରହିବାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାର୍ଥକତା ବି

ଲାଭ କରିବ ଏବଂ ସେତେବେଳେ ପୃଥିବୀରେ ତୁମ୍ଭେମାନେହିଁ ହେବ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଜୀବନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ।

୨୪.୭.୧୯୫୧

*

ତୁମେ ଯେ ଏକଲା ନୁହଁ ଏକଥା କେବେ ବି ଭୁଲ ନାହିଁ । ଭଗବାନ୍ ତୁମ ସହ ରହି ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଓ ପଥ ଦର୍ଶାଉଛନ୍ତି । ସେହିଁ ଏକମାତ୍ର ସାଥୀ ଯିଏ କେବେ ବି ସଙ୍ଗ ତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେହିଁ ଏକମାତ୍ର ବନ୍ଧୁ ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆମକୁ ଆଶ୍ୱାସନା ଓ ଆମକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେ ।... ବିଶ୍ୱାସ ରଖ — ସେ ତୁମ ପାଇଁ ସବୁକିଛି କରିଦେବେ ।

ଚୈତ୍ୟ ଶିକ୍ଷା

ଏକ ନୂତନ ଦେଶର ଆବିଷ୍କାର ସଦୃଶ ଅନ୍ତରାତ୍ମା ବା ଚୈତ୍ୟପୁରୁଷଙ୍କର ଆବିଷ୍କାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ସମାନ ସାହସ, ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ସହିଷ୍ଣୁତା ଆବଶ୍ୟକ । ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରିବାକୁ ଯେଉଁମାନେ ଦୃଢ଼ପ୍ରତିଜ୍ଞ ଏହି କେତେକ ଉପଦେଶ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଯୋଗୀ ହୋଇପାରେ :

ପ୍ରଥମ ଓ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ଯାହାକୁ କେବେ ବି ଭୁଲିବା କଥା ନୁହେଁ, ତା'ହେଉଛି ମନ ଦ୍ୱାରା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଷୟସବୁକୁ ବିଚାର କରିବା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସମ୍ଭବ । ଯେଉଁମାନେ ଯୋଗସାଧନା ସମ୍ପର୍କରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ସମସ୍ତେ ଏହି କଥା କହିଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଖୁବ୍ କମ୍ ଲୋକ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିଛନ୍ତି । ଅଥଚ ଯୋଗପଥରେ ଅଗ୍ରସର ହେବାକୁ ହେଲେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ମାନସିକ ବିଚାର, ମାନସିକ କ୍ରିୟା-ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଓ ମତାମତ ଆଦିରୁ ବିରତ ରହିବା ଏକାନ୍ତ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ।

ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସୁଖ, ସନ୍ତୋଷ, ଆରାମ ଓ ଉପଭୋଗ ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ଇଚ୍ଛା ଓ ଉଦ୍ୟମକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବର୍ଜନ କର। ଅଗ୍ରଗତି ନିମନ୍ତେ ହୋଇଉଠ ଏକ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଗ୍ନିଶିଖା ପରି। ତୁମ ନିକଟକୁ ଯାହା ବି ଆସୁନା କାହିଁକି ତାକୁ ଅଗ୍ରଗତି ନିମନ୍ତେ ସହାୟକ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କର ଓ ଅବିଳମ୍ବେ ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରଗତି ସାଧନ କର।

ତୁମେ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ତୃପ୍ତି ପାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର କିନ୍ତୁ ତୃପ୍ତି ପାଇଁ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କର ନାହିଁ।

କେବେ ବି ଉତ୍ତେଜିତ, ଭୀତ ବା ବିଚଳିତ ହୁଅ ନାହିଁ। ଯାହା ଆସୁନା କାହିଁକି, ଯେକୌଣସି ଅବସ୍ଥାରେ ଓ ଯେକୌଣସି ବିଷୟରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାନ୍ତ ରୁହ। ତଥାପି ଅଗ୍ରଗତି ଦିଗରେ କ'ଣ ବାକି ରହିଛି ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଗ୍ରତ୍ ରୁହ ଓ କାଳ ବିଳମ୍ବ ନ କରି ତାହା ସାଧନ କର।

କେବଳ ବାହ୍ୟରୂପକୁ ଦେଖି କୌଣସି ଘଟନାର ବିଚାର କର ନାହିଁ। ସେଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ୟ କିଛିକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବରାବର ଏକ ଅପାରଗ ଚେଷ୍ଟା ମାତ୍ର, ତାହା ଭିତରେ ଯେଉଁ

ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟ ରହିଥାଏ ତାହା ତୁମ ଅଗଭୀର ବିଚାରବୁଦ୍ଧିର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଗମ୍ୟ ।

କାହାର ଆଚାର-ବ୍ୟବହାର ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ କରିବ ନାହିଁ, ଯଦି ତାହାର ଯେଉଁ ସ୍ୱଭାବ ଯୋଗୁଁ ସେ ଏପରି ଆଚରଣ କରୁଛି ସେହି ସ୍ୱଭାବକୁ ବଦଳାଇ ଦେବାର କ୍ଷମତା ତୁମଠାରେ ନ ଥାଏ । ଯଦି ତୁମର ସେପରି କ୍ଷମତା ଥାଏ ତେବେ ଅଭିଯୋଗ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ତା'ର ସ୍ୱଭାବକୁ ବଦଳାଇ ଦିଅ ।

ତୁମେ ଯାହା ବି କରନା କାହିଁକି, ନିଜ ଆଗରେ ଯେଉଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଛ ତାହା କେବେ ବି ଭୁଲିଯାଅ ନାହିଁ । ଏହି ମହତ୍ ଆବିଷ୍କାରର ସାଧନାରେ ଛୋଟ ବା ବଡ଼ ବୋଲି କିଛି ନାହିଁ, ସବୁଗୁଡ଼ିକ ସମାନ ଭାବରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ତୁମର ସାଫଲ୍ୟକୁ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ କରିବାରେ ସହାୟକ ହୁଅନ୍ତି କିଂବା ବିଳମ୍ବ ଘଟାନ୍ତି । ଏହିପରି ଭାବରେ ଭୋଜନ ପୂର୍ବରୁ କିଛିକ୍ଷଣ ଏକାଗ୍ର ହୋଇ ଅଭୀପ୍ସା କର ଯେ ତୁମେ ଯେଉଁ ଖାଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରୁଛ ତାହା ତୁମ ଶରୀରକୁ ଏପରି ଉପାଦାନ ଆଣି ଦେଉ ଯାହାକି

ତୁମର ସେହି ମହତ୍ ଆବିଷ୍କାର ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମର ସୁଦୃଢ଼ ଭିତ୍ତିସ୍ୱରୂପ ହେବ ଏବଂ ସେ ଦିଗରେ ଅଧ୍ୟବସାୟ ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକ ଶକ୍ତି ସଞ୍ଚାର କରିବ ।

ଶୋଇବା ପୂର୍ବରୁ କିଛି ସମୟ ଏହି ଅଭୀପ୍ସାରେ ଏକାଗ୍ର ହୁଅ ଯେ ନିଦ୍ରା ଯେପରି ତୁମର ସ୍ନାୟବିକ କ୍ଲାନ୍ତି ଦୂର କରୁ ଏବଂ ତୁମର ମସ୍ତିଷ୍କରେ ଆଣି ଦେଉ ପ୍ରଶାନ୍ତି ଓ ନୀରବତା ଯେପରିକି ନିଦ୍ରାଭଙ୍ଗ ପରେ ତୁମେ ପୁଣି ଦ୍ୱିଗୁଣ ଶକ୍ତି ଓ ଉତ୍ସାହ ନେଇ ତୁମ ମହତ୍ ଆବିଷ୍କାରର ପଥରେ ଯାତ୍ରାରମ୍ଭ କରିବ ।

କୌଣସି କର୍ମରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଏକାଗ୍ରତାର ସହ ଏହି ସଂକଳ୍ପ କର ଯେ ତୁମର ସେହି ମହାନ୍ ଆବିଷ୍କାରର ଯାତ୍ରାପଥରେ ଅଗ୍ରପଦକ୍ଷେପ ପାଇଁ ଏହି କର୍ମ ଯେପରି ସହାୟକ ହେଉ, ଅନ୍ତତଃ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନ ଆଣୁ ।

କୌଣସି କଥା କହିବାକୁ ଗଲାବେଳେ ଶବ୍ଦ ଉଚ୍ଚାରଣ ପୂର୍ବରୁ ଆବଶ୍ୟକ ସଂଯମ ପ୍ରୟୋଗ କର । କେବଳ ନିତାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ କଥା ବ୍ୟତୀତ ଏପରି ଅନ୍ୟ କିଛି କୁହ ନାହିଁ,

ଯାହାକି ତୁମର ସେହି ମହାନ୍ ଆବିଷ୍କାର ପଥରେ କୌଣସି ଅନ୍ତରାୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବ ।

ସଂକ୍ଷେପରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ତୁମ ଜୀବନର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ କେବେ ବି ଭୁଲ ନାହିଁ । ସେହି ମହାନ୍ ଆବିଷ୍କାର ନିମନ୍ତେ ଜାଗ୍ରତ ସଂକଳ୍ପ ବରାବର ତୁମ ସତ୍ତାର ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଜ୍ୟୋତିଃ ଓ ଆଲୋକର ଏକ ବିରାଟ ପକ୍ଷୀ ପରି ବିଚରଣ କରୁ ଓ ତୁମର ପ୍ରତିଟି କ୍ରିୟା ଓ ତୁମର ପ୍ରତିଟି ଗତିବୃତ୍ତିକୁ ତାହା ସର୍ବଦା ପ୍ରଭାବିତ ଓ ସଞ୍ଚାଳିତ କରୁ ।

ତୁମର ଅକ୍ଳାନ୍ତ ଓ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଉଦ୍ୟମ ଫଳରେ ଦିନେ ହଠାତ୍ ଭିତରର ଏକ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଯିବ ଏବଂ ତୁମେ ନିଜକୁ ଦେଖିବ ଜ୍ୟୋତିର ଏକ ଅପରୂପ ଉଦ୍ଭାସ ଭିତରେ ଯାହାକି ଆଣିଦେବ ତୁମକୁ ଅମରତ୍ୱର ନିଶ୍ଚୟତା । ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉପଲବ୍ଧି କରିବ ଯେ ତୁମେ ଅନାଦି ଅନନ୍ତ କାଳରୁ ରହି ଆସିଥିଲ ଏବଂ ଅନନ୍ତ କାଳଯାଏ ମଧ୍ୟ ରହିଥିବ, କେବଳ ବାହ୍ୟ ଆକାରର ବିନାଶ ଘଟେ ଏବଂ ଯାହା ତୁମର ଯଥାର୍ଥ ସ୍ୱରୂପ ତା' ତୁଳନାରେ ବାହ୍ୟ ଆକାର କେବଳ ଏକ ପରିଚ୍ଛଦ

ତୁଲ୍ୟ, ଜୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲେ ଯାହାକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଯାଏ। ସେତେବେଳେ ତୁମେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଶୃଙ୍ଖଳ ଓ ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ସିଧା ଛିଡ଼ା ହେବ। ପ୍ରକୃତି ତୁମ ଉପରେ ପରିସ୍ଥିତିର ଯେଉଁ ଗୁରୁଭାର ଲଦି ଦେଇଥିଲା ଓ ଯାହାକୁ ବହନ କରି ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବାକୁ ତୁମେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲ; ଯଦି ତୁମେ ସେହି ବୋଝର ଗୁରୁଭାର ତଳେ ନିଷ୍ପେଷିତ ହୋଇଯିବାକୁ ନ ଚାହିଁବ, ସେହି ବୋଝର ଭାରରେ ଚାପି ହୋଇ ବହୁ କଷ୍ଟରେ ଅଗ୍ରଗତି କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଯଦି ତୁମେ ଚାହିଁବ ନିଜର ଭାଗ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଚେତନ ହୋଇ ନିଜ ଜୀବନର ପ୍ରଭୁରୂପେ ସିଧା ଓ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଚାଲିବାକୁ, ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା ସମ୍ଭବପର ହେବ।

ଶ୍ରୀଅରବିନ୍ଦ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ର

ଶ୍ରୀଅରବିନ୍ଦ ଏଠାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥିତ । ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଭାର ସର୍ବାଙ୍ଗୀଣ ସୃଜନୀ ଶକ୍ତି ସହ ସେ ଏହି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ କେନ୍ଦ୍ରର ସଙ୍ଗଠନରେ ପୌରୋହିତ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ବହୁବର୍ଷ ଧରି ସେ ଗଭୀର ଚିନ୍ତା କରିଥିଲେ ଯେ ଏହି ଉପାୟରେ ଭବିଷ୍ୟତ୍ ମାନବଜାତିକୁ ସର୍ବୋତ୍ତମଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇପାରେ, ଯଦ୍ଦ୍ୱାରା ମାନବସମାଜ ପକ୍ଷେ ଅତିମାନସ ଜ୍ୟୋତିଃ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସମ୍ଭବ ହେବ । ଏହି ଜ୍ୟୋତିହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମାନବ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଏକ ନୂତନ ମାନବଜାତିରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରିବ ଏବଂ ଏହାରି ମାଧ୍ୟମରେ ପୃଥିବୀରେ ନୂତନ ଆଲୋକ, ନୂତନ ଶକ୍ତି ଏବଂ ନୂତନ ଜୀବନ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବ ।

ଶ୍ରୀଅବରିନ୍ଦଙ୍କର ଏକ ଅତି ପ୍ରିୟ ଆଦର୍ଶର ଉପଲବ୍ଧି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆଜି ଏହି ସମ୍ମିଳନୀ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଛି ଏବଂ ତାଙ୍କରି ନାମରେହିଁ ମୁଁ ଏହାର ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରୁଛି ।

(ଶ୍ରୀଅରବିନ୍ଦ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏପ୍ରିଲ୍ ୨୪, ୧୯୫୧ରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏକ ସମ୍ମିଳନୀର ଉଦ୍‌ଘାଟନବେଳେ ଶ୍ରୀମା ଏହି ବାଣୀ ଦେଇଥିଲେ ।)

ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀର ସଂକଳ୍ପ

ବୀରଯୋଦ୍ଧା କରି ଗଢ଼ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ – ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାହିଁ ହେବାକୁ ଚାହୁଁ । ଅତୀତ ଆହୁରି ବଞ୍ଚି ରହିବାକୁ ଚାହେଁ; ତା' ବିରୋଧରେ ଆସନ୍ନ ଭବିଷ୍ୟତର ମହାଯୁଦ୍ଧରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ସଫଳତା ହାସଲ କରିପାରୁ – ଯଦ୍ଦ୍ୱାରା ନୂତନ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇପାରେ ଏବଂ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେସବୁକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପାରୁ ।

୬.୧.୧୯୫୨

ଆଦର୍ଶ ଶିଶୁ

- ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଥିବା ସମୟରେ ପଢ଼ିବାକୁ ଭଲ ପାଏ,
- ଖେଳ ପଡ଼ିଆରେ ଥିବା ସମୟରେ ଖେଳିବାକୁ ଭଲ ପାଏ,
- ଖାଇବାବେଳେ ଖାଇବାକୁ ଭଲ ପାଏ,
- ଶୋଇବାବେଳେ ଶୋଇବାକୁ ଭଲ ପାଏ,
- ଏବଂ ସବୁବେଳେ ସେ ନିଜର ସାଙ୍ଗସାଥୀ ଓ ପଡ଼ୋଶୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେମାଦରପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଚରଣ କରେ,
- ଭଗବାନଙ୍କ କୃପା ଉପରେ ଆସ୍ଥାପୂର୍ଣ୍ଣ ଥାଏ,
- ଭଗବାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଗଭୀର ଭକ୍ତି ଭାବରେ ଭରି ରହିଥାଏ ।

ଆଦର୍ଶ ଶିଶୁ

ଜ୍ୟୋତିଃ ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟମୟ, ସକଳ ଅନାଗତ ଉପଲବ୍ଧିରେ ଭରା ଭବିଷ୍ୟତ ଉପରେ ତା'ର ବିଶ୍ୱାସ ଥାଏ ।

ଶୈଶବ ଭବିଷ୍ୟତର ପ୍ରତୀକ, ସମସ୍ତ ଭାବୀ ବିଜୟର ଆଶା ।

ବିଜୟ ନିମନ୍ତେ ଆହ୍ୱାନ

ହେ ମୋର ବୀର ଶିଶୁ ସୈନିକଗଣ, ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଅଭିବାଦନ କରୁଛି, ବିଜୟ ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ ଜଣାଉଛି ।

ଧର୍ମ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ଏକ କଥା ନୁହେଁ

ଏକ ଧର୍ମ-ଶିକ୍ଷାକୁ ତୁମେ ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ-ଶିକ୍ଷା ସହିତ ଏକାଠି ଗୋଳିଆମିଶା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଧର୍ମଶିକ୍ଷା ହେଉଛି ଅତୀତର ଏକ ବିଷୟ ଏବଂ ତାହା ଅଗ୍ରଗତିକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଥାଏ ।

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକଶିକ୍ଷା ହେଉଛି ଭବିଷ୍ୟତର ଶିକ୍ଷା — ତାହା ଆମର ଚେତନାକୁ ଆଲୋକିତ କରିଦିଏ ଏବଂ ତାହାକୁ ଭବିଷ୍ୟତର ଉପଲବ୍ଧି ଲାଗି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଆଣେ ।

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶିକ୍ଷାର ସ୍ଥାନ ଯାବତୀୟ ଧର୍ମର ଅନେକ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଏବଂ ଏକ ସାମଗ୍ରିକ ପରମସତ୍ୟର ଉପଲବ୍ଧି ହେଉଛି ତାହାର ପ୍ରଚେଷ୍ଟାର ଏକମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ଏହା ଆମକୁ ଭଗବାନଙ୍କ ସହ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସିବାର ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ ।

୧୨.୨.୧୯୭୨

ଆମ୍ଭେ ଏଠାରେ କାହିଁକି ରହିଛୁ

ଆମେ ଏଠାରେ ଏକ ସହଜ ଓ ଆରାମଦାୟକ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବାକୁ ରହି ନାହୁଁ । ଆମେ ଏଠାରେ ସେହି ଭଗବାନଙ୍କୁ ଲାଭ କରିବା ଲାଗି ରହିଛୁ । ଦିବ୍ୟ ହେବାକୁ ରହିଛୁ ଓ ସେହି ଭଗବାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ଘଟାଇବା ଲାଗି ରହିଛୁ ।

ତେଣୁ ଆମ ଜୀବନରେ କ'ଣ ଘଟିବ ବା କ'ଣ ହେବ, ତାହା ସେହି ଭଗବାନ୍ ଜାଣନ୍ତି, ଆମେ ଜାଣି ନାହୁଁ ।

ପୃଥିବୀର ପ୍ରଗତି ଲାଗି ଏବଂ ଆମ ନିଜର ପ୍ରଗତି ଲାଗି କ'ଣ ଭଲ ବା କ'ଣ ଉପଯୋଗୀ, ସେହି କଥାଟିକୁ ଆମ ଅପେକ୍ଷା ସେହି ଭଗବାନହିଁ ଅଧିକ ଭଲକରି ଜାଣିଛନ୍ତି ।

୨୩.୮.୧୯୬୭